

<<Το ζήτημα έχει πια τεθεί: Ή θα εξακολουθούμε να γονατίζουμε

.....
ή θα σηκώσουμε άθρον πύργο αντίσσο απέναντι τους>>

Μιχ.Κατσαρός

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
- ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ στους Ο.Τ.Α.

ΑΝΑΚ

ΟΙΝΩΣΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΦΙΜΩΣΗΣ ΤΩΝ “ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ - ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ στους ΟΤΑ

Καταγγέλλουμε τη συμπεριφορά του προέδρου της Ε.Ε. Ν.Τράκα αλλά και τη στάση της πλειοψηφίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ (ΣΥΝ.ΑΝ.-ΔΑΚΕ) που δεν επέτρεψαν στον εκπρόσωπο των ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ-ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΩΝ (Α.ΚΙ.Σ.) να τοποθετηθεί επί της επικαιρότητας και να τοποθετηθεί σε ζητήματα που κατά την άποψη μας δεν τέθηκαν ή δεν έτυχαν της απαραίτητης προσοχής. Το πρόσφατο γεγονός δεν είναι μοναδικό και η προσπάθειά τους δεν είναι τυχαία...

Η Ε.Ε. όπως και όλα τα όργανα της ομοσπονδίας δεν είναι χώρος **προσωπικών** αντιπαραθέσεων, αντιδικιών και πολιτικών εμπαθειών. Στο πλαίσιο μιας στοιχειώδους δημοκρατικής λειτουργίας αλλά και αντιμετώπισης των ζητημάτων του κλάδου, θεωρούμε ότι οφείλεται να δίνεται το βήμα σε όλους τους συναδέλφους, ανεξάρτητα σε ποιά παράταξη βρίσκονται, όπως άλλωστε γινόταν όλο αυτό το διάστημα.

Η συμπεριφορά αυτή έρχεται ως συνέχεια της προσπάθειας από τους ίδιους κύκλους να βγάλουν την παράταξη από τη ενημέρωση της αλληλογραφίας κάτι που έγινε πριν από 2 μήνες με την φτηνή δικαιολογία ότι “δεν υπήρχε χώρος να την αφήνουν”.

Θα υπερασπιστούμε με κάθε τρόπο και μέσο τη δυνατότητα της ελεύθερης έκφρασης και άποψης και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τη μετατροπή του συνδικαλισμού από απλό συνομιλητή της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σε πραγματικό μοχλό πίεσης, διεκδίκησης αλλά και ανατροπής της επίθεσης κατά των εργαζομένων.

Θα μας βρίσκουν απέναντι στη μόνιμη και χωρίς προσχήματα επιλογή τους για έναν δήθεν “μοντέρνο” συνδικαλισμό της γραφειοκρατίας, των διαπραγματεύσεων στα όρια του εφικτού, των “σοβαρών κοινωνικών εταίρων”, όπως συμμετείχαν και στην κοινωνική συμμαχία ή όπως συγκροτούν και ψηφίζουν τα πάντα μαζί (ΔΗΜ.ΑΝ - ΔΑΚΕ) στο προεδρείο της ΑΔΕΔΥ.

Συνδικαλίζονται χωρίς συγκρούσεις με το υφιστάμενο εξωτερικό και εσωτερικό σύστημα εξουσίας, για έναν εργοδοτικό συνδικαλισμό της “κοινωνικής ειρήνης”, που σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις κοινωνικές και οικονομικές ανάγκες της σύγχρονης εργατικής τάξης. Μακριά από τη λογική τους και την πρακτική τους η ανάπτυξη των αγώνων των εργαζομένων, ο γενικός ξεσηκωμός που χρειάζεται για να αντιπαλέψει τη μιζέρια της ηττοπάθειας και τη λογική της ανάθεσης.

Αδιαφορούν για την συγκρότηση στρατηγικού σχεδιασμού σχετικά το μέλλον που επιφυλάσσεται για το θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για την προοπτική των εργαζομένων της (όσον αφορά τις εργασιακές τους σχέσεις, τα συνδικαλιστικά και κοινωνικά τους δικαιώματα), αλλά και για το μέλλον των λαϊκών γειτονιών και των δημόσιων αγαθών. Και προφανώς αυτή η αδιαφορία δεν οφείλεται σε άγνοια, αλλά σε συνειδητή απόφαση για μία ανώδυνη και συστημική συνδικαλιστική πρακτική, η οποία όχι μόνον δεν θα μπορεί να επιτύχει με αξιώσεις νίκες για την κοινωνία και για τους εργαζομένους, αλλά θα τους οδηγήει στην απογοήτευση, στην ηττοπάθεια και στην ιδιώτευση: ο ατομισμός στο μεγαλείο του!!!